

Side nødvendige Midler bevilges paa Finansloven, det Hverv at lede og ordne „en dansk Fiskeriafdeling“ ved den nævnte Lejlighed.

I Henhold til dette Hverv har Foreningens Bestyrelse nedsat et Udvalg bestaaende af:

Præsidenten, Kammerherre, Hofjægermester, Lensgreve *Moltke-Bregentved*.

2den Vicepræsident, Kommandør *A. Bonnesen*.

Grosserer *O. Ekman*.

Fisker *P. Villumsen*.

Fiskerikonsulent *A. Feddersen*.

Det er nu over tredive Aar siden, at der i Bergen afholdtes en international Fiskeriudstilling, det første af disse for Fiskerigerningen saa vigtige og lærerige Møder. Den Gang var Danmarks direkte Deltagelse saare ringe; kun nogle faa Udstillere repræsenterede paa en meget indskrænket Maade det danske Fiskeri. Det vilde derfor være særdeles ønskeligt, om Deltagelsen i Fiskeriudstillingen 1898 maatte kunne blive saa fyldig og oplysende som muligt, saa at det danske Fiskeri i alle dets Retninger kunde hævde sig en Plads ved dette internationale Møde.

Under Henvisning til Programmet for Fiskeriudstillingen i Bergen indbydes enhver i dansk Fiskeri interesseret til i videst Omfang at anmelde til Udstilling i Bergen saadanne Sager, som kan tjene i ovennævnte Øjemed.

Anmeldelse sker til undertegnede Udvalg for Danmarks Deltagelse i den internationale Fiskeriudstilling i Bergen under Adresse: *Bureauet for Bergens-Udstillingen, Stormgade*

20, København V., hvor Anmeldelsesblanketter kunne faas. Anmeldelserne maa være indgaaede *senest den 15. November 1897*, og Udstillingssagerne maa være i København under den samme Adresse *senest den 1. Marts*; men før den 1. Februar modtages intet Udstillingsgodt.

Foreningens Bureau vil indtil videre være aabent daglig fra Kl. 11—12.

København, i August 1897.

Udvalget for Danmarks Deltagelse i den internationale Fiskeriafdeling under Bergensudstillingen 1898.

Nyere Damkulturs Maal. Et Foredrag.

Ønsket om at værne den Fiskeyngel, som Nutidens Udclækningsanstalter producerer, og at følge dens Udvikling paa saadant Sæt, at man nøje kan kontrollere dens Vækst og Færd, har fremkaldt det Dambrug, som de senere Aar have udviklet.

Forhen og mange Steder endnu indskrænkede den egentlige Damkultur sig enten til naturlige Uddybninger i Jordbunden, i Almindelighed eroderede Lavninger eller ogsaa eroderede Dalfører og Kløfter, som ved Opstømning eller paa anden Vis kunde sættes under Vand og paa ny tømmes for dette.

Hvor en saadan *naturlig* Lokalitet ikke fandtes, tog man den *tilfældige* Lejlighed i Brug, der fremkom efter Brydning af Sten, Udgravning af Mergel eller Mosejord.

Og endelig bragtes man til at skaffe sig Damme ved ligefrem *Udgravning*, medens Kultiveringens af større naturlige Vande, Søer eller

Relikter fra Tørlægninger af Søer eller Sænkninger af deres Vandstand blev taget med som et Tillæg, som Oplagsplads for den Overproduktion, Dammenes virkelige Drift bragte.

Jeg skal her vogte mig for nærmere at systematisere imellem de enkelte Arter af Damme. Det har kun været nødvendigt at antyde, hvilke Vande man drager ind under Dambrugets kulturelle Arbejder.

Men fremfor alt beder jeg Dem, mine Herrer, lægge Mærke til Nødvendigheden af at skelne imellem de Vande, som fra Naturens Haand have eller modtage en Næringsevne, og de, hvis Næringsevne vækkes gennem den kulturelle Virksomhed.

Hidtil have de store Havforetagender og det biologiske Oplysningsarbejde taget og tager Broderparten af Interessen. Vi have gentagende Gange ved dette Møde allerede hort om Vigtigheden af at ogsaa de naturlige Vande, Søer og Elve, undergives nøjere Granskninger. Det er naturligvis Ønsket om for de store og stigende Krav til Havets og Indvandenes Produktion af Fiskekød, at sikre os Opretholdelsen af denne Produktion, som i første Række har ført til de talrige og kostbare videnskabelige og praktiske Undersøgelser, der have ført til, at Havet og Indvandene ikke længere ere Omraader, som vedblivende tankeløst udnyttes af Mennesket.

Men ved det Indblik, som disse Undersøgelser have givet os i Naturens Husholdning, er man naaet til den i den nyere Tid opkommende Udnyttelse af Vandet under den nøjeste Kontrol. Vandet er Midlet, hvorved Damkulturen til den ene Side fremkalder en Næringsværdi,

medens den til den anden udnytter denne og omsætter den i Fiskekød.

Derved bliver Nutidens *Damkultur en Støtte for Landbruget*, idet den udnytter den Jordbund, hvoraf Landbrugeren hidtil har haft liden eller ingen Nytte.

Til samme Tid, som det lægger Vind paa at producere Fiskekød, bliver Dambruget imidlertid ogsaa en Støtte for Udviklingen i de frie Vaade, paa hvilke sikkert dets Metoder og Omhyggelighed med Tiden vil blive overført.

Det har ikke været min Mening at give ærede Tilhørere et Kursus i eller en Udsigt over det moderne Dambrug. Kun saa meget beder jeg højtærede Tilhørere fæste Opmærksomheden ved, at dets Metode ikke alene ligger i den strænge Kontrol, som det undergiver de Fiskearter, det tager sig af, men at det som Følge af denne nødvendige Kontrol, arbejder med meget lidt Vand, eller rettere, at det Dambrug, jeg sigter til, for hver af dets Damme kun kræver et Minimum af Vand.

Hvor man, som flere Steder i Tyskland og Frankrig, lægger Vind paa en hurtig Opfodring af værdifuldt Fiskekød, enten under Form af Ungørred. Suder eller andre Slags, holder man Fiskeyngelen fra dens spæde Alder i Damme eller maaske rettere Grøfter eller Rønder, hvor hverken Fiskene eller disses Fjender kan undgaa det daglige Tilsyn. Naturligvis maa Fiskene fodres i saadanne Vandbeholdere, og naturligvis følger der med deres Vækst en stadig Omflytning. Den fremstaaende Fiskeavler *S. Jaffé* i Sandfort ved Osna-brück, den ligesaa fremstaaende Direktør *Haack* i Haningen, i Han-

novers Hedeegne, overalt gaar man efterhaanden over til at holde de under Opdrætning værende Fiske i saa smaa Vande som muligt — ja, flere Steder ere Dammene endog saa smaa, at de enten ere omspændte med Træ- eller Cementvægge og dækkede med Gitterlaag. Flademaalet kan være indskrænket til et Par Snese □ Alen, saa at Fiskeavleren med sin Kætser let kan række over ethvert Punkt i Dammen eller med et lille Vaad, dragen fra Dammens ene Ende til den anden, kan samle Fiskene.

Naturligvis er en saadan Opdrætning kun lønnende, hvor man har let Adgang til et Marked, for levende Fisk, der fremkalder en Værdi, som er langt over den, anden madnyttig Fisk kan opnaa. Fiskeavleren er det selvsagt ligegyldigt, om hans Produkter naa ud over de Maal, man ellers kræver af de i frie Vande levende Fiske, dersom de kun bringe ham Løn for hans Arbejde. I saa Henseende synes de luksuriøse Krav at skulle vække en ikke ringe Virksomhed for Dambruget.

Men til den samme Tid har man alt lært af dette intensive Brug, hvorledes man kan hjælpe paa Udbyttet af Udklækningsanstaltens Fiskeyngel. Mangfoldige Steder og selv fra større Anstalter har man nøjedes med at udsætte den nysklækkede Yngel i Frivandene. Desværre har mangan planløs eller lidet omsigtsfuld Udplantering bragt den kontrollerende Udklækning i Miskredit, fordi Virkningerne har været ingen eller lidet paafaldende. Det nyere Dambrug vil vistnok ved sine Opfostringsmetoder bringe adskillig Ændring heri, idet dette Dambrug værner Fiske-

nyngelen i dens spædste Alder, enten ved en Tidlang at holde den i Dammen eller ved at indestænge den i den af Jaffé konstruerede Fiskekiste, som lægges ud i frit Vand.

Ved en kun i saa kort Tid prøvet Kultur er der meget endnu, som staar tilbage, saaledes Kendskabet til den bedste Føde for Yngelen og for den opvoksende Fisk, til Vandets Art, Varme og øvrige Forhold. Men det synes, som om man efterhaanden er kommen ind paa en Vej, som skal blive følgerig. I hvert Fald fortjener det nyere intensive Dambrug den største Opmærksomhed og — lad mig føje til — den størst mulige Dygtighed og Kyndighed. Desværre har Fiskerigærningen ogsaa paa dette Omraade maattet lide under altfor ringe virkelig Indsigt, under altfor megen Selvtillid. Fiskeri og Fiskeavl udvikles ligesaa lidt som nogen anden Gærning uden et Fond af Kundskab og Erfaring.

Arth. Peddersen.

Fiskeriberetninger.

Fra Løkken skrives den 7. Oktober: Her udfor Kysten har der i den sidste Uge været et usædvanligt rigt Kullerfiskeri; der er saaledes i et Vaaddræt taget indtil en hel Vognladning Fisk; her er Kulleren altsaa kommet ind til Kysten, medens den de fleste andre Steder endnu ikke synes naaet saa langt, at der kan drives Fiskeri efter den. Trods det rige Fiskeri er dog hidtil alt blevet afsat uden Vanskelighed.

Fjaltring, den 8. Oktober 1897. Endnu intet Kullerfiskeri her fra